

Podstawy Metody Elementów Skończonych

Praca Domowa 3

Michał Łukaszewicz (297696)

Spis treści

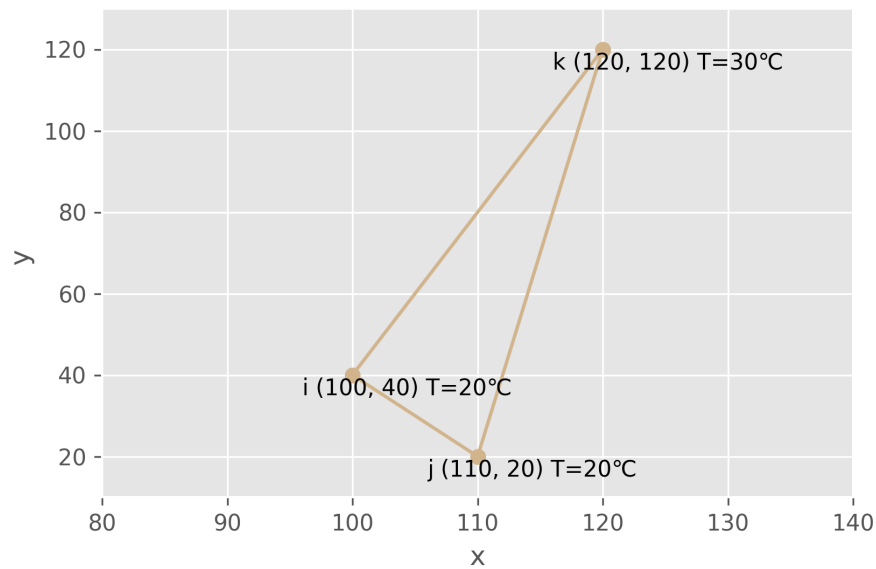
| | |
|---|----------|
| 1 Dane | 1 |
| 2 Część 1 - Analiza przewodnictwa ciepła | 2 |
| 2.1 a1 - wyznaczenie punktu w | 2 |
| 2.2 a2 - Położenie punktu wewnątrz elementu | 3 |
| 2.3 a3 - Wyznaczenie funkcji kształtu | 3 |
| 2.4 a4 - Temperatura w punkcie w | 3 |
| 2.5 a5 - Pochodne funkcji kształtu | 3 |
| 2.6 a6, a7 - wektor q | 3 |
| 3 Część 2 - Analiza stanu odkształceń | 4 |
| 3.1 b1 - punkt w | 4 |
| 3.2 b2 - porównanie elementu przed i po odkształceniu | 5 |
| 3.3 b3 - Funkcje kształtu | 5 |
| 3.4 b4- składowe przemieszczania w punkcie w | 5 |
| 3.5 b5 - odkształcenia w punkcie w | 5 |
| 4 Wnioski | 6 |
| 5 Oświadczenie o samodzielności wykonania | 6 |

1 Dane

Zestaw 50

| Punkt | x [mm] | y [mm] | T [°C] | u [mm] | v [mm] |
|-------|--------|--------|--------|--------|--------|
| i | 100 | 40 | 20 | 2 | 0 |
| j | 110 | 20 | 20 | 1 | 0 |
| k | 120 | 120 | 30 | -1 | 2 |

$$\lambda = 200 \left[\frac{\text{W}}{\text{m K}} \right]$$



Rys. 1: Schemat elementu z naniesionymi parametrami

2 Część 1 - Analiza przewodnictwa ciepła

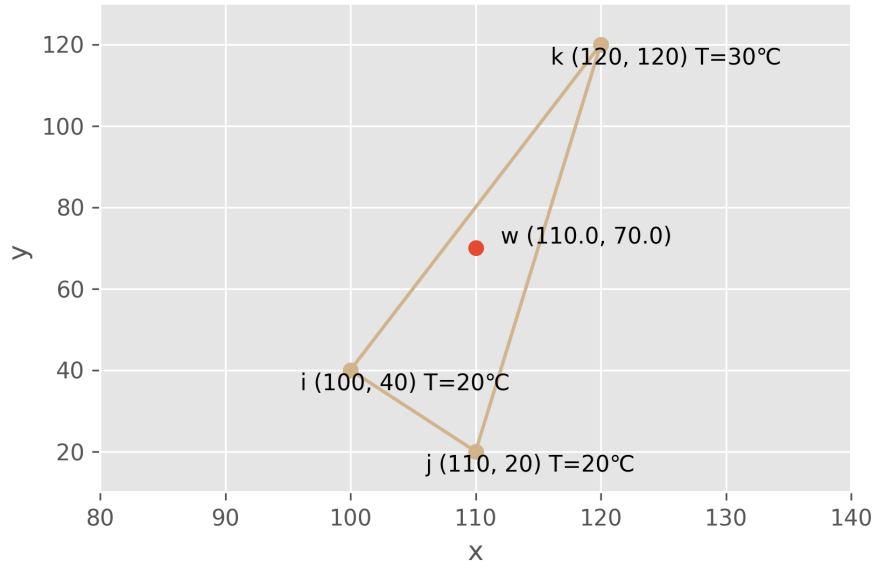
2.1 a1 - wyznaczenie punktu w

$$x_w = \frac{x_{max} + x_{min}}{2} = 110$$

(1)

$$y_w = \frac{y_{max} + y_{min}}{2} = 70$$

2.2 a2 - Położenie punktu wewnątrz elementu



Rys. 2: Punkt wewnątrz elementu

2.3 a3 - Wyznaczenie funkcji kształtu

$$\begin{aligned} N_i &= -0.0833x + 0.0083y + 9.0 \\ N_j &= 0.0667x - 0.0167y - 6.0 \\ N_k &= 0.0167x + 0.0083y - 2.0 \end{aligned} \quad (2)$$

2.4 a4 - Temperatura w punkcie w

$$\begin{aligned} T(x, y) &= N_i(x, y)T_i + N_j(x, y)T_j + N_k(x, y)T_k \\ T(x, y) &= 0.1667x + 0.0833y \\ T_w &= T(x_w, y_w) = 26.14^\circ\text{C} \end{aligned} \quad (3)$$

2.5 a5 - Pochodne funkcji kształtu

$$\begin{bmatrix} \frac{\partial N_i(x, y)}{\partial x} & \frac{\partial N_j(x, y)}{\partial x} & \frac{\partial N_k(x, y)}{\partial x} \\ \frac{\partial N_i(x, y)}{\partial y} & \frac{\partial N_j(x, y)}{\partial y} & \frac{\partial N_k(x, y)}{\partial y} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -0.0833 & 0.0667 & 0.0167 \\ 0.0083 & -0.0167 & 0.0083 \end{bmatrix} \quad (4)$$

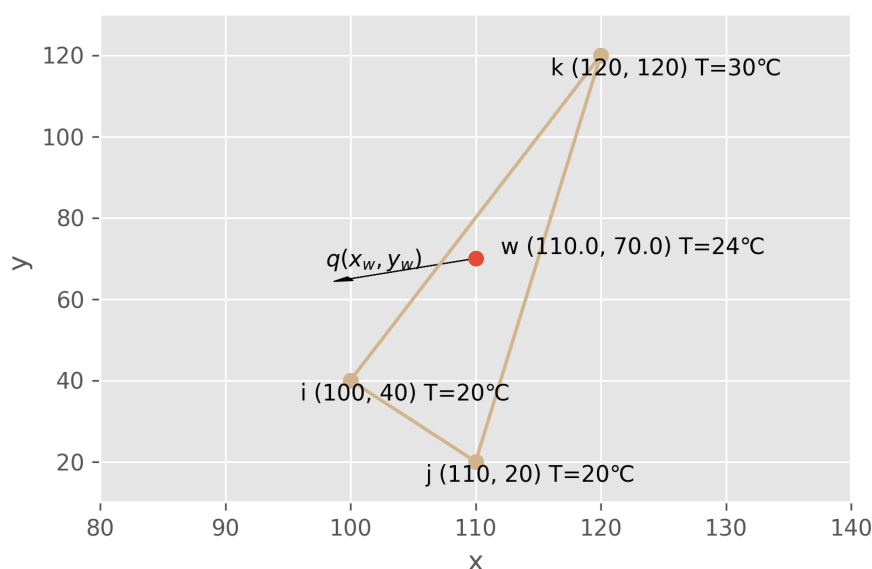
2.6 a6, a7 - wektor q

$$q = -\lambda \nabla T(x, y) \quad (5)$$

$$\nabla T(x, y) = [B_e(x, y)] \{T^e\} \quad (6)$$

$$\{T^e\} = \begin{Bmatrix} T_i \\ T_j \\ T_k \end{Bmatrix} \quad [B_e] = \begin{bmatrix} N_{i,x} & N_{j,x} & N_{k,x} \\ N_{i,y} & N_{j,y} & N_{k,y} \end{bmatrix} \quad (7)$$

$$q = -0.2 \begin{bmatrix} -0.0833 & 0.0667 & 0.0167 \\ 0.0083 & -0.0167 & 0.0083 \end{bmatrix} \begin{Bmatrix} 20 \\ 20 \\ 30 \end{Bmatrix} = \begin{Bmatrix} -0.0333 \\ -0.0167 \end{Bmatrix} \quad (8)$$

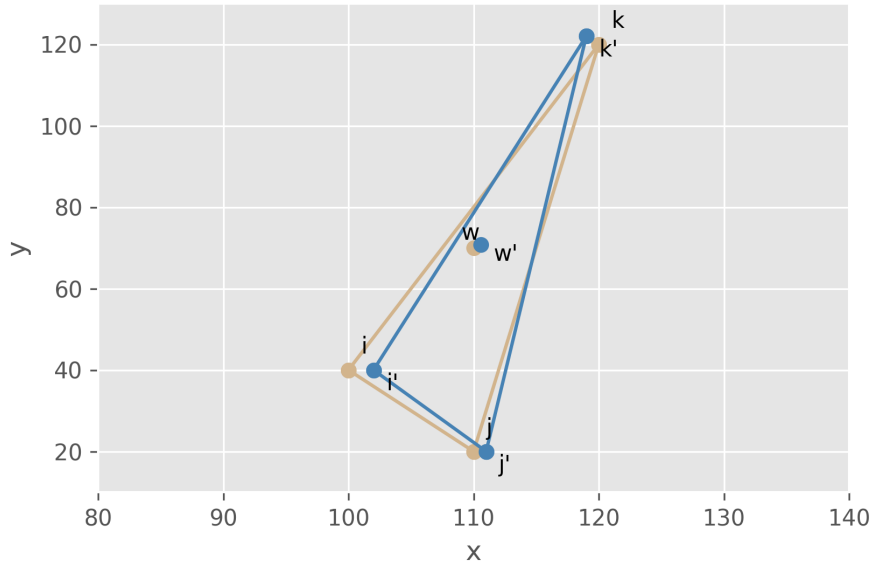
Rys. 3: Element z wykreślonym wektorem q

3 Część 2 - Analiza stanu odkształceń

3.1 b1 - punkt w

Punkt w policzono w punkcie a1

3.2 b2 - porównanie elementu przed i po odkształceniu



Rys. 4: Element przed (brązowy) i po (niebieski) odkształceniu

3.3 b3 - Funkcje kształtu

$$\begin{aligned} N_i &= -0.0833x + 0.0083y + 9.0 \\ N_j &= 0.0667x - 0.0167y - 6.0 \\ N_k &= 0.0167x + 0.0083y - 2.0 \end{aligned} \quad (9)$$

3.4 b4- składowe przemieszczania w punkcie w

$$\begin{aligned} u(x, y) &= N_i(x, y)u_i + N_j(x, y)u_j + N_k(x, y)u_k \\ v(x, y) &= N_i(x, y)v_i + N_j(x, y)v_j + N_k(x, y)v_k \\ u(x, y) &= -0.1167x - 0.0083y + 14.0 \\ v(x, y) &= 0.0333x + 0.01667y - 4.0 \end{aligned} \quad (10)$$

$$\begin{aligned} u_w &= 110.5833 \\ v_w &= 70.8333 \end{aligned} \quad (11)$$

3.5 b5 - odkształcenia w punkcie w

$$\begin{Bmatrix} \epsilon_x \\ \epsilon_y \\ \gamma_{xy} \end{Bmatrix} = \begin{Bmatrix} \frac{\partial u}{\partial x} \\ \frac{\partial v}{\partial y} \\ \frac{\partial v}{\partial x} + \frac{\partial u}{\partial y} \end{Bmatrix} = \begin{Bmatrix} -0.1 \\ 0.017 \\ 0 \end{Bmatrix} \quad (12)$$

4 Wnioski

Dzięki zastosowaniu metody MES można w łatwy sposób wyznaczyć kierunek i prędkość przepływu ciepła w elemencie dysponując jedynie ograniczonym zbiorem informacji o jego temperaturach. Dzięki temu można szacować temperatury nawet dużych elementów korzystając jedynie z pomiarów wykonanych na ich krańcach. W prosty i powtarzalny sposób można stworzyć algorytmy łatwe do rozwiązania numerycznie, przez co rozwiązywanie nawet złożonych zagadnień staje się jedynie kwestią czasu i mocy obliczeniowej.

Dzięki zestawowi prostych założeń powyżej przedstawione rozwiązanie może być wykorzystane do dowolnego zgodnego z nimi elementu (tj. o kształcie trójkąta i z węzłami oznaczonymi przeciwnie do kierunku wskazówek zegara) a wprowadzając niewielkie udoskonalenia możemy rozszerzyć te możliwości na większy zakres figur.

5 Oświadczenie o samodzielności wykonania

Oświadczam że niniejsza praca zaliczeniowa stanowiąca podstawę obecny efektów uczenia się z przedmiotu *Podstawy Metody Elementów Skończonych* została przeze mnie wykonana samodzielnie.

Michał Łukaszewicz
297696